

Sygn. akt X C 5702/17 upr

O., 22.05.2018 r.

UZASADNIENIE WYROKU Z DNIA 07.05.2018 R.

I. STANOWISKA STRON.

1. Powód B. (...) w R. wystąpił w dniu 25.07.2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z powództwem przeciwko K. Ż., domagając się od niej zapłaty kwoty 1.620,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.
2. W uzasadnieniu roszczenia powód podał, że pozwana (jako ubezpieczająca) związana była z powodem (jako ubezpieczycielem) umową ubezpieczenia potwierdzoną polisą nr (...), jednak uchybiła obowiązkowi zapłaty składki za objęcie jej ochroną ubezpieczeniową.
3. W dniu 20.09.2017 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.
4. Od powyższego orzeczenia sprzeciw złożyła pozwana, reprezentowana przez radcę prawnego. Wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.
5. Pozwana wyjaśniła, że nie jest właścicielem pojazdu objętego ochroną ubezpieczeniową świadczoną przez powoda. Pozwana podała, że nie zawierała z powodem umowy ubezpieczenia za okres do dnia 24.07.2017 r. Zaprzeczyła, aby otrzymała od powoda jakiegokolwiek wezwanie do zapłaty.
6. W toku składania dalszych pism przygotowawczych powód wyjaśnił, że przedmiotowa polisa jest polisą wznowioną, wystawioną na dane osobowe zbywcy pojazdu. Zbywca jako posiadacz pojazdu objętego ochroną ubezpieczeniową w ramach poprzednio obowiązującej polisy nie wypowiedział umowy ubezpieczenia w ustawowym terminie, wobec czego powód wystawił polisę nr (...), będącą potwierdzeniem przedłużenia umowy ubezpieczenia na okres kolejnych 12 miesięcy.
7. Powód podał, że z uwagi na to, iż ubezpieczający zbył pojazd objęty ochroną ubezpieczeniową, prawa i obowiązki z umowy przeszły na nabywcę.
8. Powód wyjaśnił, że wartość przedmiotu sporu obejmuje wartość składki ubezpieczeniowej – tj. 1.531 zł, wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie, naliczonymi od dnia następnego po dniu wymagalności składki do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w sprawie.
9. W piśmie procesowym z dnia 6.02.2018 r. pozwana wskazała, że jak wynika z załączonych dokumentów umowa ubezpieczenia na pojazd o nr rej. (...) została zawarta na wniosek M. G. 28 lipca 2016 r. w D. na okres od 25.07.2016 r. do dnia 24.07.2017 r. Zobowiązaniem do zapłaty I raty składki w wysokości 311,46 zł w terminie do dnia 17.08.2016 r. był zatem M. G.. Pozwana wyjaśniła, że nabyła pojazd po okresie wymagalności I raty, w związku z czym nie jest ona obowiązana do jej zapłaty. Odnośnie II raty składki w wysokości 311,46 zł pozwana wyjaśniła, że zobowiązaniem do jej zapłaty jest aktualny posiadacz pojazdu, nie zaś pozwana. Według informacji z UM w O. pozwana była właścicielem pojazdu do dnia 10.10.2016 r., zaś składka za II ratę była należna od 17.01.2017 r.
10. Jednocześnie pozwana w dalszym ciągu zaprzeczała, aby kiedykolwiek była właścicielem spornego pojazdu. Zakwestionowała, aby na umowie sprzedaży z 05.09.2016 roku znajdował się jej podpis. Takie stanowisko zaprezentowała również na rozprawie w dniu 7 maja 2018 roku, wnosząc o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego pismoznawcy na tę okoliczność, a także przesłuchanie w charakterze świadka M. G. oraz S. Ż..

11. Ponadto pozwana z ostrożności procesowej zakwestionowała dochodzone przez powoda świadczenie co do wysokości. Podała, że powód nie wyjaśnił sposobu wyliczenia świadczenia, podczas gdy z umowy ubezpieczenia z dnia 28.07.2016 r. kwota dochodzona niniejszym pozwem nie wynika.

II. USTALENIA FAKTYCZNE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

1. W dniu 28.07.2016 r. pomiędzy powodem i M. G. została zawarta umowa ubezpieczenia pojazdu V. (...) o nr rej. (...). Okres ubezpieczenia określono od dnia 25.07.2016 r. do dnia 24.07.2017 r. Termin płatności pierwszej raty w wysokości 311,46 zł określono na dzień 17.08.2016 r., zaś drugiej raty w wysokości 311,46 zł – na dzień 17.01.2017 r.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: polisa nr (...) - k. 23; wydruki z portalu internetowego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 37-38)

2. W dniu 5.09.2009 r. pomiędzy M. G. a K. Ż. została zawarta umowa sprzedaży pojazdu V. (...) o nr rej. (...). Pozwana była właścicielem pojazdu w okresie od 5.09.2016 r. do dnia 10.10.2016 r. Wówczas pojazd ten został zbyty przez pozwaną na rzecz S. Ż. umową z dnia 10.10.2016 r. bez przerejestrowania pojazdu.

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 05.09.2016 r. - k. 49; zaświadczenie Wydziału Komunikacji UM w O. z dnia 11.10.2017 r. - k. 33; zawiadomienie o potwierdzeniu rejestracji z 12.10.2016 r – k. 47; zawiadomienie o zbyciu pojazdu z 13.09.2016 roku – k. 48)

3. W okresie czasu pomiędzy 25.07.2016 r. a 24.07.2017 roku pojazd o numerze rejestracyjnym (...) był ubezpieczony z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez powodową spółkę.

(dowód: wydruki z portalu internetowego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 37-38)

III. OCENA DOWODÓW

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału:

1. Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach, uznając, że okoliczności z nich wynikające są wystarczające dla merytorycznej oceny żądania pozwu.

2. Sąd miał na uwadze, że strona pozwana kwestionowała autentyczność umowy sprzedaży z 05.09.2016 roku, jednakże wnioski przez nią składane zostały oddalone na podstawie art. 217 § 3 kpc.

3. Stosownie do treści art. 6 kodeksu cywilnego, znajdującego swoje proceduralne odzwierciedlenie w art. 232 kodeksu postępowania cywilnego, ciężar dowodu spoczywa na tym, kto z danego faktu wywodzi skutki prawne. Powyższe nie oznacza wszakże, że to powód każdorazowo jest obowiązany do wykazywania wszelkich okoliczności, a pozwany jest zwolniony całkowicie z inicjatywy dowodowej. Przeciwnie, każdy powinien udowodnić to, na czym opiera swoje twierdzenia.

4. Niewątpliwie to powód powinien wykazać istnienie roszczenia co zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. W ocenie Sądu – co zostanie przedstawione szerzej w dalszej części uzasadnienia – powód nie sprostał ww. wymaganiom.

5. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres postępowania dowodowego wyznacza potrzeba procesowa (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 1999 r., I PKN 585/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2001 r., I PKN 390/00; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2001 r., PKN 285/00). Zgodnie bowiem z treścią art. 227 kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

6. W tym stanie rzeczy, jeżeli na podstawie zebranego materiału sprawy powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia, to prowadzenie długotrwałego postępowania celem zweryfikowania autentyczności dokumentów, o co

wnosiła strona pozwana, byłoby całkowicie bezcelowe i przyczyniałoby się jedynie do przedłużenia postępowania. W ramach niniejszego procesu strona pozwana nie może uzyskać orzeczenia korzystniejszego niż oddalenie powództwa, proces o zapłatę nie jest zaś polem do prowadzenia postępowania dowodowego w zakresie wykraczającym poza konieczną potrzebę.

IV. ROZWAŻANIA PRAWNE

Sąd Rejonowy rozważył, co następuje:

1. Powództwo podlegało oddaleniu w całości, albowiem powód nie udowodnił roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.
2. W niniejszej sprawie powód udowodnił, że w okresie od 25.07.2016 roku do 24.07.2016 roku obejmował ochroną ubezpieczeniową z tytułu OC posiadaczy pojazdów mechanicznych pojazd o nr rej. (...) oraz podstawę takiego działania, tj. umowę zawartą w tym zakresie z M. G. w dniu 28.07.2016 r. Nie wykazał jednak, by to pozwana była obowiązana do zapłaty jakichkolwiek kwot z tego tytułu, a w dalszej kolejności także wysokości ewentualnej należności.
3. Powód wywodził swe roszczenie z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz z treści art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z tym przepisem w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie.
4. W myśl zaś ust. 2 w razie niewypowiedzenia przez posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących posiadaczowi, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego oraz zwyczaj go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek.
5. W realiach przedmiotowej sprawy powód powoływał się na treść wskazanych przepisów i podnosił, że w związku z przejściem praw z tytułu umowy ubezpieczenia na pozwaną, dokonał rekalkulacji składki należnej z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia przejścia prawa własności pojazdu z uwzględnieniem zniżek i zwyczaj przysługujących pozwanej. Z uwagi na dokonaną rekalkulację składki strona pozwana w ocenie powoda zobowiązana była uiścić kwotę 1.531 zł.
6. Wskazać w tym miejscu należy, że powód nie poinformował pozwanej o dokonanej rekalkulacji składki. W aktach znajduje się pismo z dnia 26.06.2017 r. zatytułowane „wezwanie przedsądowe”, jednakże brak jest jakiegokolwiek dowodu, że pismo to zostało do pozwanej faktycznie wysłane, okoliczności otrzymania wskazanego pisma pozwana zaś stanowczo zaprzeczyła. Powyższe mogłoby być w prosty sposób wykazane, poprzez wskazanie numeru nadanej przesyłki, czego jednak powód nie uczynił.
7. Ponadto z pisma tego nie wynika, w jaki sposób powód dokonał ponownego wyliczenia składki. Przede wszystkim jednak, w ocenie Sądu rekalkulacja taka winna być dokonana bezpośrednio po powzięciu przez powoda informacji o zmianie właściciela pojazdu, ubezpieczony powinien być poinformowany o kwocie, którą będzie obowiązany zapłacić, nie zaś stawiany przed faktem dokonanym, tj. obciążany wezwaniem do zapłaty po upływie terminu wymagalności.
8. Podkreślić należy, że dokonanie rekalkulacji składki pozostaje uprawnieniem zakładu ubezpieczeń, z którego może on nie skorzystać, nie ma zaś charakteru obligatoryjnego. Obowiązek taki ciąży na zakładzie ubezpieczeń jedynie

wtedy, gdy ze stosownym wnioskiem o przeliczenie występuje nabywca pojazdu (art. 31 ust. 2 zdanie 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zob. także D. M., kom. do art. 31 ww. ustawy, teza 3, sip.lex.pl)

9. Ponadto powód w żaden sposób nie wykazał, w jaki sposób dokonał rekalkulacji, na którą się powołuje – w oparciu na jakich parametrach, co miało wpływ na wysokość należnej składki. Pozwana zaś jednoznacznie zaznaczyła, że z ostrożności procesowej kwestionuje wysokość należnej składki (k. 31). Już sama powyższa okoliczność prowadzi do oddalenia powództwa jako niewykazanego co do wysokości (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 20.07.2016 roku o sygn. akt XIII Ga 111/16).

10. Wreszcie wskazać należy, że stosownie do treści art. 31 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, na nabywcę przechodzą prawa i obowiązki wynikające z umowy zawartej ze zbywcą. Oznacza to, że oprócz możliwej rekalkulacji wysokości składki, pozostałe postanowienia umowy pozostają dla stron wiążące. W konsekwencji nie ulegają zmianie również terminy płatności poszczególnych rat, o ile taka forma płatności była ustalona w umowie zawartej ze zbywcą. Tym samym wskazać należy, że pozwaną jako nowego właściciela pojazdu obowiązywały dotychczasowe terminy płatności składek, tj. 17.08.2016 r. jako termin płatności I raty oraz 17.01.2017 r. jako termin płatności II raty.

11. W konsekwencji nie można nie dostrzegać, że w okresie, kiedy przypadały płatności poszczególnych rat, pozwana nie była właścicielem pojazdu. Z umowy sprzedaży z dnia 5.09.2016 r. wynika, że pozwana nabyła pojazd właśnie w tym dniu, tj. już po terminie płatności I raty. Ponadto pozwana zbyła pojazd w dniu 10.10.2016 r., czyli jeszcze przed nadejściem terminu płatności II raty.

12. Powyższe okoliczności implikowały przyjęcie niezasadności powództwa, jako niewykazanego zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

13. Na marginesie więc jedynie wskazać należy, że z zasad doświadczenia życiowego i logiki wynika, że skoro pozwana była właścicielką pojazdu jedynie przez jedynie przez 35 dni (co wynika z dokumentów przesłanych przez Starostę (...)) to dochodzenie od niej składki w wysokości 1.531 zł wydaje się być rażąco wygórowane.

14. Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

15. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Pozwana poniosła koszty ustanowienia pełnomocnika w kwocie 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz koszt opłaty od pełnomocnictwa - 17 zł (art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej).

Asesor Sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie

M. O.

Sygn. akt X C 5702/17

(...).05.2018 r.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi pozwanej oraz pełnomocnikowi powoda;
2. Akta przedłożyć z wpływem lub za 14 dni.

Asesor Sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie

M. O.